Kommunizmus

Készült SaLa közreműködésével a Mesterséges Intelligenciával

Bevezetés

Ez a politikai-gazdasági tanulmány a történelmi materializmus és a kritikai társadalomelmélet talaján állva vizsgálja az emberiség előtt álló sorskérdéseket. A technológiai és termelőerők példátlan fejlődése korunkban elért egy olyan kritikus pontot, ahol a kapitalista magántulajdon és a piaci verseny anarchiája már nem a haladást, hanem a civilizáció globális pusztulását és a fasizálódást vetíti előre.

Az írás rávilágít arra az elkerülhetetlen történelmi kényszerre, hogy a modern kor vívmányait – köztük a teljes automatizációt és robotizációt – az emberiség csak a kollektivizmus, a tudományos világnézet és a valódi demokrácia keretei között, a kommunista társadalmi formában képes a maga javára fordítani a túlélés érdekében.

I. A tőkés fejlődés belső ellentmondása

A kapitalizmusban a termelőerők fejlődésével a létfeltételekért folytatott versenynek és az emberek közötti küzdelemnek elvileg csökkennie kellene; ez a tendencia pedig a kommunizmusban teljesedik ki, ahol a materiális bőség következtében a harc végleg megszűnik, hiszen értelmetlenné válik. A valóságban azonban ezzel ellentétes folyamat zajlik: fokozódik a kizsákmányolás és az értelmetlen pazarlás, ami rendszerszintű válságokhoz vezet.

II. A kollektivizmus történelmi kényszere

Előbb-utóbb a fejlett termelőerőket az emberiség már csak a kollektivizmus keretei között, egy valódi demokráciában lesz képes biztonságosan uralni. Ez az objektív valóságra támaszkodó, tudományos világnézet szükségszerűen megköveteli és kikényszeríti a társadalmi modell, valamint a teljes rendszer fejlődését és megváltozását. A kommunista társadalom kollektív és demokratikus struktúrája, valamint a tudományos világnézet az elidegenedéstől mentes, valóban gondolkodó emberré válás elengedhetetlen feltétele. Az emberiség választút előtt áll: vagy továbblép a kapitalizmusból a kommunizmusba, és tudatos történelemformálóvá válik, vagy végleg elpusztul.

III. A hanyatló tőkés rend és a fasizmus veszélye

A kapitalizmus – mint az emberiség törzsfejlődésének anyagi alapú, még az egzisztenciális küzdelmekre épülő szakasza – a maga erkölcsi és működési kódjaival alkalmas volt a technológiai fejlődés felgyorsítására. Ugyanez a modell azonban strukturálisan alkalmatlan a valódi demokrácia és az egyetemes emberi jogok kiteljesítésére. A kapitalizmus lételeme a piaci és geopolitikai harc, ám a modern, rendkívül hatékony pusztítóképesség birtokában ez az állandó küzdelem ma már az egész emberiség sorsát megpecsételi.

A kommunizmus megvalósítása nélkül az emberiség az önmegsemmisítés útjára lép. A modern korban a létszükségleteket és az egyéb javakat egyre inkább – idővel pedig kizárólagosan – a globális munkamegosztás és a kollektív termelés biztosítja. A termelőerők fejlődésével a termelőeszközök köztulajdonba vétele és közös üzemeltetése nemcsak lehetőséggé, hanem történelmi szükségességgé és elkerülhetetlenné válik. Sőt, a kommunista kollektivizmusra és a valódi demokráciára épülő együttműködés, valamint a tudományos világnézeten alapuló tervgazdálkodás az emberi civilizáció megmaradásának közvetlen létszükségletévé lép elő.

IV. A fasiszta kapitalizmus mint a pusztulás útja

Mindez azonban kizárólag a kommunista társadalmi formában valósítható meg; ha létezni akarunk, ez az emberiség megmaradásának egyetlen záloga. A hanyatló kapitalizmus végső fázisában már csak a fasizmus eszközeivel képes fenntartani önmagát. Ez a fasiszta kapitalizmus azonban a tiszta pusztulás útja, hiszen egyetlen történelmi funkciója, hogy erőszakkal megakadályozza a kommunizmus szükségszerű és elkerülhetetlen megvalósulását.

A fasiszta kapitalizmus a tőkés osztály nyílt (vagy burkolt) önkényuralma, amely a bérrabszolgaság fokozásán, a demokrácia felszámolásán, az emberi jogok sárba tiprásán és egy tudománytalan, irracionális világnézeten alapul. Ebben a formában az emberiség képtelen tudatosan irányítani a saját egzisztenciáját. Mivel a kapitalizmus lényege a könyörtelen harc, ez a rendszer a túlélésért vívott küzdelemben egyre pusztítóbb fegyvereket alkalmaz. A kommunizmus megvalósulása nélkül az emberiségre a biztos pusztulás vár.

V. Robotok a kommunizmusban és az átmenet szakaszai

A termelőerők fejlődésével, valamint a robotizált termelés kizárólagossá válásával szükségszerűen egy teljesen új társadalmi létforma lehetősége jön létre. Ezen a fejlettségi szinten – a gépiesített munka dominanciája mellett – az emberiség hagyományos, a fizikai megélhetés kényszerére alapozott életmódja okafogyottá válik.

A kommunista társadalmi berendezkedés tudatosan és tudományosan szervezett, működése pedig a valódi demokrácián és a kollektív tulajdonon alapul. Ebbe a fázisba a szocializmuson keresztül vezet az út, amely szükség szerint a népi demokrácia szakaszát is magában foglalhatja.

A népi demokrácia és a szocializmus a kommunizmusba való átmenet történelmi formái; olyan korszakok, amelyekben már a marxizmus–leninizmusra épülő tudományos világnézet válik dominánssá, és a magánérdek helyett a közösség szükségletei határozzák meg a fejlődést. A fejlett termelőerők feletti uralom megszerzése, a világméretű tervgazdálkodás megvalósítása, valamint a következetesen objektív tudományos világnézet és a valódi demokrácia hiányában az emberiség megmaradása ma már teljességgel lehetetlen.

Függelék: Fogalmi Útmutató

Marxista fogalomlexikon

- Kommunizmus: A kapitalista társadalmat felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, a munkásosztály forradalmi mozgalmának végcélja. Történelmi fejlődésének két fő szakasza van: alsó foka a szocializmus, felső foka a tiszta kommunizmus. Tudományos elméletét Karl Marx és Friedrich Engels alapozta meg.

Idegen szavak marxista magyarázata

- Kommunizmus: A munkásosztály felszabadításának és az osztály nélküli társadalom megteremtésének elmélete és gyakorlata. Olyan eszme- és gazdasági rendszer, amely a kizsákmányoláson alapuló kapitalista rendet egy magasabb rendű, kollektív társadalommal helyettesíti, s amelynek átmeneti, első lépcsőfokát szocializmusnak nevezzük.